

at være ca. 0,27 pct., og her 100 år efter kan vi altså måle, at det nu er 0,36 pct., og det giver jo en forøgelse på ca. 30 pct. Er det religion, vil jeg spørge hr. Kim Behnke.

Det er også et videnskabeligt fysisk-kemisk resultat, at langbølgestråling absorberes af kuldioxid, og jo mere kuldioxid der er, jo mere varmestråling bliver der absorberet. Derfor vil jeg også spørge – når jeg nu er her – om dét er religion.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, hr. Glerup skulle være gået længere tilbage end 100 år, nemlig til dengang selve livet på Jorden opstod, det mirakuløse, at vi er så privilegerede, at blandt milliarder af planeter i solsystemerne rundt omkring i universet opstod livet her på Jorden, for dengang var CO₂-indholdet i atmosfæren tusinder af gange større end i dag. Hvis det ikke havde været det, var livet på Jorden aldrig nogen sinde opstået.

Den øjebliksbetragtning at tage 100 år af Jordens levetid – dér er 100 år en øjebliksbetragtning – og træffe så vidtgående konklusioner på baggrund af dét mener vi mere har karakter af religion og i forvejen politisk fastsatte dagsordener, end at man erkender, at når det drejer sig om Jordens udvikling, er den tid, vi mennesker har levet her, forsvindende kort tid i forhold til den samlede planets levetid.

Og hvad jeg var inde på tidligere i dag: Bare et enkelt vulkanudbrud på Filippinerne er nok til at sende mere CO₂ ud i atmosfæren end den samlede industriproduktion siden forrige århundrede!

Det vidner om, at her på Jorden er det andre kræfter end de menneskeskabte, der bestemmer livsbetingelserne.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er klart, at Fremskridtspartiets fremstilling er groft uansvarlig, og det synes jeg også hr. Gjellerods bemærkninger dokumenterer til fulde!

Der er det at sige til det, at man nok kan sige, at 100 år ikke er lang tid i den større sammenhæng, men det mærkværdige er jo, at i de 10.000 år, der ligger forud for den periode, hvor industrialiseringen satte ind, og hvor vi mangedoblede det menneskeskabte CO₂-udslip, var der et stabilt CO₂-indhold i luften. Derfor er der grund til at tage forsigtighedsprincippet i anvendelse.

Vi ved jo ikke, hvad der vil ske. Vi skal ikke opstille katastrofeteorier, det er jeg enig i, men vi er nødt til at tage forsigtighedsprincippet i brug, ellers risikerer vi at sætte hele vores koldes klimaforhold over styr. Og når vi først har gjort dét – hvis vi gør det – er det for sent at komme tilbage og se i bakspejlet, og det synes jeg man må forholde sig til.

Det er komplet uansvarlig tale fra Folketingets talerstol, når Fremskridtspartiet er fremme!

(Kort bemærkning).

Henning Gjellerod (S):

Det var en lang og kompliceret forklaring, hr. Kim Behnke kom med, men jeg fik jo ikke svar på spørgsmålet, og derfor spørger jeg igen: Er de videnskabelige resultater, som jeg nævnte før, nemlig at kuldioxidindholdet er forøget med 30 pct. på 100 år, og at langbølgevarmestråling absorberes af kuldioxid, religion?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg må nu sige, at den måde, hr. Martin Glerup udtrykker det på, er uansvarlig tale, og det bryder jeg mig ikke om, for det er, som om det er en helt afklaret problematik; men der er faktisk ikke nogen videnskabsmænd, der er så afklarede, som hr. Martin Glerup er.

Der er en standende debat om de scenarier og de fremskrivninger, man laver om problematikken, og jeg vil lige gøre opmærksom på, at med så lange scenarier, som der her regnes med, kan – som jeg har sagt det tidligere – meget små fejl i inputscenariet give et forkert resultat. Og hvis man følger med i diverse tidsskrifter og blade som Ingeniøren m.v. – hvilket jeg er sikker på at hr. Martin Glerup gør – vil man kunne se, at anerkendte og højt ansatte videnskabsfolk på dette område altså ikke er så afklarede, som hr. Martin Glerup er.

Jeg anerkender, at der kan være en marginal usikkerhed i disse teorier. Men man kan så spørge sig selv, om vi skal bruge 5.000 mia. dollars – hvilket er prisen – på så små marginaler bare for at opfylde de internationale tiltrådte erklæringer. Det kan man godt diskutere, og jeg synes, det er en meget ansvarlig og meget rimelig diskussion, for 5.000 mia. dollar kan østpå være med til at hjælpe nogle miljøforbedrende foranstaltninger i gang i forbindelse med en hel række andre ting, som måske umiddelbart truer mere end denne meget sofistikerede teori, som jeg vil gentage at anerkendte videnskabsfolk til